

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἐν ταῖς Νέαις Ἰδέαις φιλιππικόν του τινα κατὰ τῆς κυβερνήσεως ὁ γνωστὸς βουλευτὴς Καλαβρύτων περαίνει δι' ὧν γραφικῶν λέξεων: *Μὴ πεποιθατε ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων.*

Ἄρα, κατὰ τὸν κ. Οἰκονόμον, πρέπει ἀνὰ πεποιθώμεν ἐπὶ υἱοὺς γαδάρων.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Οἱ Ῥωμαῖοι ἐτίμων τοὺς θεοὺς των, ὅχι διότι ἦσαν θεοί, ἀλλὰ διότι ἀπελάμβανον τῆς προστασίας των. Τὰ κόμματα ἐν Ἑλλάδι λατρεύουν τοὺς κομματάρχας των, ὅχι ὡς ἀνωτέρου χαρακτῆρος καὶ διανοίας, ἀλλ' ὡς παρόχους δωρεῶν καὶ προστασίας. Ἄλλως ἐν τῷ πνεύματι τῶν ὁπαδῶν τῶν κομματάρχων, Κουμουνδούρος καὶ Θεοδώρου, Κότταρης καὶ Τρικούπης, διαφέρουν ὡς δύο φύλλα τοῦ αὐτοῦ δένδρου.

Ἄν εἶναι ἀληθές ὅτι τὸ νικᾶν ἑαυτὸν εἶναι πολὺ δυσκολώτερον τοῦ νικᾶν τοὺς ἄλλους, οἱ δύο ἐπιζῶντες πολιτικοὶ μας κύριοι Κουμουνδούρος καὶ Τρικούπης ὅσῳ μεγάλοι ἐφάνησαν εἰς τὸ νικᾶν τοὺς ἄλλους, τόσον μικροὶ ἐδείχθησαν εἰς τὸ νὰ καταβάλλωσιν ἑαυτοὺς, ἥτοι τοὺς φοβερωτέρους ἐχθρούς των.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ.

V.

Ἐ τῆς Μυτιλήνης τῶμορφο καθόμουν ἀκρογιάλι
Καὶ κύτταζα τὰ κύματα, ποῦ ἡ ἀνεμοζάλη
Ἄγριεμένη τ' ἄστεινε μακρυὰ νὰ πᾶν νὰ σπάσουν,
Κ' ἐγὼ τὰ παρακάλεσα, ἵστον τόπο σου ἴσ' ἂν φθάσουν,
Γλυκειά μου ἀγάπη, νὰ σοῦ 'ποῦν, πῶς σ' ἀγαπῶ. Ἀκόμα
Καλὰ νὰ κλεισῶ ὁ φτωχὸς δὲν πρόφθασα τὸ στόμα,
Καὶ νὰ, γυρνᾷ τὸ δρόμο της ἡ μαύρ' ἀνεμοζάλη
Καὶ 'πέφτουνε τὰ κύματα μπροστά μου 'ς τὰκρογιάλι.

Ἀχ ν' ἄξερεις πῶς ἐκλαψα! γιὰτ' ὁ φτωχὸς μου 'φάνη
Πῶς λέγανε τὰ κύματα: Ἐκεῖνη σὲ ξεχάνει.

Νίκος.

ΕΙΣ ΛΙΜΑΝ.

Ὅμως τί γλῶσσα! Ἐπесαν τὰ δύο αὐτιά μου θῦμα
Ἀχ! ἂν σ' ἐκάναν σύνεργο, θὰ νὰ γινόσουν λίμα.

Νίκος.

ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΝ ΚΑΤΗΡΓΗΘΗ.

Ὅταν εἰς τὴν νέαν τῆς Βουλῆς Σύνοδον συζητηθῶσιν οἱ νέοι ὅροι τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας Σύρου ἡ ὁδηγὸς ἰδέα τῶν συζητήσεων οὐδεμίᾳ ἄλλῃ δύναται νὰ εἶναι ἢ τὸ γεγονός ὅτι ἀπέναντι τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου δὲν ἴσταται, ὡς ἄλλοτε, ἀπειλητικὸν καὶ ἀγέρωχον τὸ ἰδιωτικὸν μονοπώλιον, ἀλλ' ὁ ἐλεύθερος ἰδιωτικὸς συναγωνισμός. Ἡ μεταξὺ τοῦ ἄλλοτε καὶ τοῦ νῦν διαφορὰ εἶναι λίαν σπουδαία καὶ ὑπὸ τὴν μερικὴν ἐποψίν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ ὑπὸ τὴν γενικὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς κοινωνίας. Τὸ μονοπώλιον εἶναι ὁ νικητὴς ὁ ὑπαγορεύων ὅρους εἰς τὸν ἡττηθέντα καὶ εἶναι πολὺ παλαιὸν τὸ λόγιον: οὐαὶ τοῖς ἡττηθεῖσι! Τὸ οὐαὶ αὐτὸ εἰς πᾶσαν νέαν μετὰ τοῦ δημοσίου διαπραγματεύσειν τὸ ἐξαργύρου ἢ Ἑταιρίᾳ τῆς Σύρου εἰς νέαν αὐξήσιν τῆς ἀποζημιώσεως, νέας ἀτελείας καὶ νέας παραβλέψεις τῶν ἀπέναντι αὐτῆς δικαιωμάτων τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ συναγωνισμός εἶναι ἄδρός ἔμπορος τῆς Ὀδοῦ Ἐρμού, πειρώμενος νὰ σᾶς πείσῃ ὅτι παρέχει τὸ ἐμπόρευσμά του ὑπὸ λίαν ἐπικερδεῖς ὅρους.

Εἰς τὴν εὐχάριστον αὐτὴν θέσιν πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἔρερε τὴν Κυβέρνησιν ἡ νέα Ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία **Γιαλούση καὶ Σας**, ἥτις τόσας νέας εὐκολίας παρέσχεν εἰς τὴν διὰ θαλάσσης ἐσωτερικὴν συγκοινωνίαν, ἀναγκάσασα τὴν ἐν Σύρῳ συναδέλφον της ν' ἀποβάλλῃ ὀλίγον τῆς Ἀσιανῆς της νωθρότητος, κινουμένη καὶ αὐτὴ ὀλίγον, καθὼς τὰ πάντα τώρα κινουῦνται καὶ παρακινουῦνται.

Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐφέτος ὁ κόσμος ἐταξείδευσεν ἐν Ἑλλάδι ἀνέτως, ὅτι ἐφέτος ἡσθάνθη ὅτι ἔχει ἀτμόπλοια τὰ ὁποῖα τὸν ὑπηρετοῦν καὶ ὅχι ἀτμόπλοια τὰ ὁποῖα ὑπηρετεῖ αὐτός, ὅτι ἐφέτος πολλοὶ λιμένες εἶδον κατὰ πρώτην φοράν τόσῳ συχνὰς προσεγγίσεις, ὅτι ἐφέτος ὅ,τι γίνεται ἐν Βυρώπῃ, ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀτμοπλοίου δι' οὗ θὰ ταξειδεύσῃ, τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θ' ἀναχωρήσῃ, τῶν πόλεων ἢ τῶν νήσων εἰς ἃς θὰ προσεγγίσῃ ἐλαβε χώραν καὶ ἐνταῦθα, ὅτι ἐφέτος μόνον σὲ κατέκλυσαν αἱ εἰδοποιήσεις τῶν ἀτμοπλοίων, αἱ ἐμβάλλουσιν τὸν πρὸς τὸ ταξειδεύειν γαργαλισμὸν τὸν τόσῳ πάγκοινων ἐν τοῖς πεπολιτισμένοις τόποις καὶ τόσῳ σπάνιον ἐνταῦθα, ὅπου ἡ Ἑλλάς ἀγνοεῖ τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ ταῦτα ὀφείλομεν κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὸν κύριον Γιαλούσην, ἔπειτα εἰς τοὺς κ.κ. Γουδῆν, Κωστῆν καὶ τινὰς ἄλλους.

*
**

Μὴ σᾶς φανῇ δὲ παράδοξον ἂν σᾶς εἴπωμεν ὅτι εἰς τὸν κύριον Γιαλούσην δὲν ὀφείλει μόνον ἡ κοινωνία, δὲν ὀφείλει μόνον τὸ δημόσιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἑταιρία τῆς Σύρου, διότι ἂν τῆς διέσχισαν τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα τὰ πλοῖα τοῦ **Γιαλούση**, ἡ ἑταιρία ἐξύπνισεν, ἡ ἑταιρία ἤρχισε νὰ ἐννοῇ ὅτι χωρὶς ἐργασίας, χωρὶς ἀγνῆς διαχειρίσεως, χωρὶς ἐνεργείας, κινδυνεύει ζωντανὴ ν' ἀποθάνῃ, ὡς οἱ ἀσθενεῖς τοῦ Δόκτορος Δζένκινς, οἱ θεραπευόμενοι μὲ τὰ περίφημα χάπια του, εἰς τὸν *Ναμπάπ* τοῦ Ἀλφόνσου Δωδέ.

*
**

Γνωρίζετε τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑταιρίας; Εἶναι πλήρως ἄμαρ ἰθὺν. Ἐν μικρογραφίᾳ εἶναι τὸ ἑλληνικὸν κράτος, ἡ ἀνώνυμος ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Ἀφροντισία, σπατάλη, πε-